

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γράννης κι' ο Μαρής
μιλούνε κι' άπορείς.

Μ.— Χριστός άνέστη έκ νεκρών, φιλήματα, παιγνίδια.
Νέας χαράς έορτασμοί,
νέοι χειρότεροι σεισμοί
μάς άποκατεβάσανε τά όρέστα κεραμύδια.

Χριστός άνέστη έκ νεκρών, χαρές και πανηγύρια.
Λυπήσου μας Κυβέρονησι και στείλε μας τσατήρια.
Βοχτάτε μας άνορθωτάι, μεσία Βενιζέλοι
και μ' άνορθώσεως στοργή
προτοφερμάρετε τή γή
πού σά ζουρλή χοροπηδά και νά σταθή δέ θέλει!

Κι' ο άδης έφριξεν ιδών, άλλα κι' ο κόσμος φρίττει
πού σάν αυγά φριόρουνε τόνα με τ' άλλο σπήτι.
Χριστός άνέστη έκ νεκρών κι' ο άγγελος έβόα
πώς ούτε πέτρα στό νησι δέν θ' άπομείνη σάα.

Γ.— Χριστός άνέστη, βρε Μαρή, κι' έλα νά φιληθούμε
γιατι θαρρώ πως γλήγορα κι' οι δύο θα χαθούμε
μ' αυτό τó τάρμα τής γής πού πλέον δέν βαστιέται!
Άκους ή άφιλότιμη τρεις μήνες νά ζουνιέται!

Έκ τών δονήσεων δειλοί,
του Πάσχα τó γλυκό φιλι
οί δύο ν' άνταλλάξουμε.

Περιπτυσόμεθα λοιπόν άλλήλους πριν βουλιάζουμε
κι' άς πούμε, κρίμα πού για μάς ή γή θ' άνοιξη λάκκων
πριν ή Έλλάς άνορθωθή
κι' ο Χαριτάτος έργασθή
διά τó νομοσχέδιον περι άγοφυλάκων.

Κρίμα πού έτοιμάζεται ή γή νά μάς δουφίξη
τόρα πώφορος ή Έλλάς καινούργιες τουαλέτες,
τόρα πού νέα τράπεζα ο Τετανής θ' άνοιξη
κι' έμεις δέν θα προφτάσουμε νά γένουμ' όφειλέτες!

Χριστός άνέστη έκ νεκρών, χαρές, αυγά και συμπάρα
κι' ή γή σά γάμα φιντυτού στο μάλο πεισματάρα,
όλα τά ξεθεμέλεσε από τó σάοτι, σάρτα
κι' άπόκαμε χαλέπεδο τ' Αράκλι και τή Βάρτα
και τά Μαυράτα στον Έληό
τάφεσε σ' ένα όρειπέλο
και σ' ένα τέτοιο χάλι,
πού για σκηνές φωνάζουνε όμπρός όπισω πάλι.

Πάσχα Κυρίου κι' έορτή πασών ή λαμπροτέρα
μέ δυό σεισμούς τήν Κυριακή και πέντε τή Δευτέρα
και μέ δονήσεις ισχυράς και συνεχείς τήν Τρίτη
π' ως ή Σιών έχόρευε του καθενός τó σπήτι.

Πάσχα τó μέγα κι' άληθές,
πάσχα τερπνόν και θεϊόν
πάσχα, Μαρή, σεισμοπαδές
μεστόν έπεισοδίων

πού μέ φωνές και σουριξίες έλύσσαξε τó πλήθος
τήν ώρα πώκυλίετο του μνήματος ο λίθος.

Έπήρα τó στρατι, στρατι,
πούθ' ή ήμέρα ή κλητή
ή μία τών Σαββάτω

κι' όρθρου βαθέος πήγαινα προς τήν πλατεία κάτω,
ν' άκούσω τήν Άνάστασι και τó Χριστός άνέστη
κι' ήρθε μαζί κι' ο δήμαρχος κι' οι προύχοντες οι όρέστοι
κι' ήρθαν κι' ή φιλαρμονικές κι' ήρθαν κι' ή κλαπαδόρες
κι' ένα σωρό φιλέορτες κυρίες μυροφόρες.

Μ' άντι νά γδω Άνάστασι,
εύρέθηκα μοιραίως
σε κόσμον επανάστασι
κατά τ' άρχιερέως.

Πήγα ν' άκούσω, βρε Μαρή, τó «κύματι θαλάσσης»
κι' άκουσα τή χαλαλοή
πού κάνουνε μέ τó γαρμπή
τά κύματα τση Λάσης.

Άντι ν' άκούσω «σήμερον αί τών άγγέλων τάξεις»
άκουσα πώφονάζανε πολλοί τά έξ άμάξης.
Και τέτοιο ήτανε, Μαρή, του κόσμου τó δεσπέτο,
π' όπως έβάργ' ή μουσική
δόνησις γένεται κι' εκεί
π' άλλου έπ' ή ο δάσκαλος κι' άλλου τó κλαρινέτο.

Θέ μου σε τί Άνάστασι εύρέθηκα έφέτος!

Πρό συρροής άσφυκτικής
έπι τής θείας φυλακής
άντι νά βγή ή Άββακούμ, έβγήκε ο Σακέτος
και ή μεγάλη φρόνησις του άνθυπομοιράρχου,
επόλαβε δυσάρεστα πολλά του ιεράρχου.

Τι Πάσχα πήγε νά γενή
έν έργοις σοβαρώτατο,
πού τάχαν οι χριστιανοί
μέ τόν πανιερώτατο

π' Άνάστασι δέν ήθελε νά κάμη σάν και πρώτα
ένεκα πώφοβότανε όκοτές και μπουρλότα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τι νύχτα πανηγύριος λαμπρός, Μαρή, και θείας
Τι μέγα τó μουσικήριον
νά πάς στο Δικαστήριον
μέ κλητόν άπευθείας

για νά μη σώρξεται ποτέ ή γνώσις στο κεφάλι
νά φυλαχτής από φωτιές πού τής άνάβουν άλλοι!

Πάσχα τὸ πανσεβάσιμον, πάσχα τῆς ἀφθαρσίας.
Ὁ λίθος ἐκυλίετο
καὶ ὁ λαὸς ὤρνετο
γύρω τῆς ἐκκλησίας!

Πάσχα πολὺ περίεργον κι' ἀνάστασις ποικίλη
ποῦ δίχως λόγο κι' ἀφορμὴ,
τῶν ἄλλων οἱ ἐγωϊσμοὶ
μᾶς ἔκαμαν ὀρεξίλι.

Οἷα ἡμέρα παρ' ἡμῖν
ἢ μία τῶν Σαββάτων!
Νὰ διεγείρῃ ὁ ποιμὴν
τὴν μὴνιν τῶν προβάτων
λόγω ποῦ δὲν ἀνάστησε, Μαροῦ, τὸν ἀναστάντα
ἐκεῖ ποῦ τὰ μεσάνυχτα τὸν ἀνασταίνει πάντα!

Σιωπᾶτε κι' ἀλλαλλάξατε ἐπὶ τῷ γεγονότι
ποῦ πρὸ καιροῦ ὁ δῆμαρχος τάχε μὲ τὸ Δεσπότη
κι' θαυροῦσε ὡς φαίνεται ὁ ῥόζος τὴν ἀρίδα
καὶ τὰ θροπάρια τῆς Λαμπρῆς τάκάμανε πουτρίδα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πανήγυρις τελεία
μὰ καὶ περιστάσις καλὴ
γιὰ νὰ φιορίσουνε πολλοὶ
μὲ τὴν Εἰσαγγελία,
πλὴν ἄς μακροθυμήσωμεν
καὶ πάντα συγχωρήσωμεν
ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει
καὶ μεταξὺ μας ἡ ντροπὴ ἡσύχως ἄς περάσῃ!

**Ἑορτὴ μετὰ σεισμῶν,
γὰρ τὸν Εὐαγγελισμῶν.**

Γ.— Τῇ Δευτέρᾳ εἶχε γίνεῖ
ἡ μεγάλη τελετὴ
γιὰ τὴν ἐνδοξὴν ἐκείνην
τῶν προγόνων μας γιορτῆ.
Τῆς ἑφτά ἡκούσθη μέγας μουσικὸς ἑορτασμός
καὶ τὸ ὄχτῳ μᾶς ἦρθε πρῶτος ὁ ἐπίσημος σεισμός.

Ὁ λαὸς τῶν μεγαθύμων, μετὰ πατριωτισμοῦ
ἀλλὰ κι' ἀχνοπανιασμένος μὲ τὸ φόβο τοῦ σειμοῦ,
ἔβγαине νὰ ἑορτάσῃ κι' ἐτραγοῦδαε Μαροῦ,
«σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψι τοῦ σειμοῦ τὴν τρομερῆ.»

Ὁ ἀτρόμητος Κανάρης τὸ Μεχμέτη πυροπολεῖ
κι' ὁ Ἀνδροῦτσος καταστρέφει τὸν Ὀμέρ καὶ τὸν Ἀλῆ,
καὶ συγχρόνως ἡ μεγάλη τοῦ σειμοῦ παλληκαριά,
ὅλα τὰ ξεθεμελεύει τὰ ὑπόλοιπα χωριά,

Πέφτει τὸ γενναῖο Σοῦλι
θῦμα πατριωτισμοῦ,
κι' ἔπεσε κι' ἡ Βάρτα οὐλῆ
μὲ τὸ σκόρσο τοῦ σειμοῦ.

Βάρτα Κορωνὴ καὶ Πρόνοι
ἔχουν τόσο συντριφθῆ,
π' οὔτε τοῦ Κολοκοτρώνη
νὰ περνοῦσε τὸ σπαθί!

Αἱ ἀφίξεις τῶν ἐν τέλει τῶν πανηγυρισμῶν,
ἀναγγέλοντά με νέον ἰσχυρότερον σεισμόν,
κι' ἐγενότου' ἡ παρὰ
μὲ τὴν ὥρα βοῆ Μαροῦ,
ποῦ τὰ σπήτια στὰ Μαυράτα
κάτου ἔπεφταν σωροί.

Ἦσαν ὅλοι στὴν παρὰτα
οἱ ἐξέχοντες καὶ μὴ
ποῦ τοὺς εἶχαν σὰν τὴ γάτα
τρομαγμένους οἱ σεισμοί.
Πλὴν, δὲν ἔπρεπε κανένας τὸ σεισμὸ νὰ φοβηθῆ
σ' ὥρα ποῦταν' γυμνωμένο τοῦ Σακέτου τὸ σπαθί.

Ἄν καὶ μ' εἶχαν αἱ δονήσεις
εἰς ἀθλίαις συγκινήσεις
καὶ στὸ σπήτι πανταλόνια πῆγα κι' ἄλλαξα πολλὰ,
δὲν ἐχόρτενα νὰ βλέπω τὰ καπέλα τὰ ψηλά.

Τὰ καπέλα κι' ἡ βελιάδες μ' ἐνθουσίασαν ἀρχοῦντας,
μὰ κι' ἐκεῖνα τὰ μουστάκια τοῦ κυρίου νομαρχοῦντος
ποῦ τὸν λένε Κεχαγιᾶ,
τὰ καμάρωσα στοιμμένα καὶ τ' ἀψήλου μιὰ ὄργια.

Ἄγγελουδι νὰ πετάξῃ
ὁ Κλεάνθης μεσ' τ' ἀμάξι
ὁ γλυκὺς Εἰσαγγελέας ὃν ὁ τόπος ἐξυμνεῖ.
Μ.— Μωρὲ σκάσε μὴ σὲ φέρῃ ἀπευθείας στὸ σαμνί.

Γ.— Κι' ὁ Βατόπουλος σιμὰ του
εἶχε ὕψος διπλωμάτου,
κι' ὁ Τελώνης κι' οἱ προξένοι κι' ἀπαξάπαντες Μαροῦ,
οἱ ἐν τέλει στὴν Ἑλλάδα,
ὅταν βάνουν τὴ βελιάδα
εἶναι πλέον σοβαροί.

Κι' ὁ ταμίας ὁ καῦμένος μὲ τὸν ἔφορο μαζὺ,
ποῦ δὲν εἶχανε καρότσα κι' ἀκλουθοῦσανε πεζοί,
ἐτιμήσανε κι' οἱ δύο ἐπίσημος τὴ γιορτῆ
ποῦ τὰ πιὸ καλά τοὺς ῥοῦχα τὰ φορέσανε κι' αὐτοί.

Ἦτο μεσ' τὴν ἐκκλησία μέγας ὁ συνωστισμὸς
καὶ πρεσβείας τοῦ Δεσπότη δὲν ἐγίνηκε σεισμός.
Ἦτο μεσ' τὴν ἐκκλησία
πᾶσα δρώσα ἐξουσία
κι' ὁ Εὐστάθιος ὁ φίλος, τῶν συμβούλων κορυφῆ
τοὺς ἐπρόσφερε τὴ δάφνη ποῦχε τὴ χρυσαιφιῆ.

Τὰ μετέπειτα σοῦ εἶναι καὶ ἀπ' ἄλλοτε γνωστὰ.
Ἐδουσίστησαν οἱ πάντες μὲ τοῦ Δήμου παγωτὰ
κι' ὁ Νεόφυτος μὲ λόγον ἀρκετὰ καλλιπετῆ,
ἔξανάπε πρὸς τὸ πλῆθος ὅσα ἠθελε νὰ πῆ.

Τὸ ἑσπέρας φωταψίες λίαν ἐξαιρετικῆς
καὶ ταμποῦρα γιὰ τ' αὐτιά μας ἀπὸ δύο μουσικῆς.
Κόσμος ἀπειρος καὶ πλῆθος μυροφόρων δεσποινῶν,
ποῦ πολὺ, πολὺ ἀρέσει
τὸ στενὸ τους τὸ βελέσι
στὸ φιλέορτον κοινόν.

Δέσποινες καὶ δεσποινίδες
μὴ φοβούμεναι σεισμόν,
Μπουμπουλίνες ἡρωίδες
στὰ σαλόνια τῶν συρμῶν.

Τὶ γιορτῆ χαριτωμένη,
ἀφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ZIZANION

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

Αν και προτιμότερον ήτο να μη θίξη ή δημοσιογραφία ζήτημα το όποιον ήμισα κολακεύει τον τόπον μας, δέν δυνατόμεθα ή να ασχοληθώμεν και ήμεις επ' αὐτοῦ, ἀφοῦ αἱ προηγηθεῖσαι ἐφημερίδες ἐνόμισαν καλόν να τόπραγματευθοῦν.

Κατά τήν νυκτερινήν ἐφορτήν τῆς Ἀναστάσεως και πρὶν ἤ ἀρχίσῃ αὕτη, συ νέδησαν ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γερασίμου σκηναί ἀδικήσασαι πάρα πολὺ τήν σύνεσιν και τόν θρησκευτικόν σεβασμόν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως.

Ὁ Σ. Ἐπίσκοπος, ἠθέλησεν ἐφέτος να μη γίνῃ ἡ Ἀνάστασις ἐν τῇ μέσῃ τῆς πλατείας ὡς κατὰ τὰ προηγουμένα ἔτη, ἀλλ' ἐξωθεν τοῦ μικροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ ὀλίγον ἀπὸ τῆς πλατείας ἀπέχοντος.

Τούτο εἰδοποιήσεν ἐπισήμως εἰς τὸν κ. δήμαρχον δι' ἐγγράφου του και ὁ κ. δήμαρχος τὸ ἀπεδέχθη ἐπισημότερον δι' ἄλλου ἐγγράφου.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ὁ Ἐπίσκοπος ἐπροτίμησε τήν ἐκκλησίαν, ἦτο πρωτίστως θρησκευτικῆς, ἀλλὰ και διὰ τὴν παραφυλαχθῆ ἀπὸ τὰς ῥιπτομένας κατὰ τήν ὥραν τῆς Ἀναστάσεως βολέτας, αἵτινες κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος τὸν γινώχλησαν.

Ὁ Ἐπίσκοπος, θεβαίως ἐσκέφθη καλῶς, δέν ἔλαβεν ὁμῶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ μεταλλαγὴ τοῦ τόπου τῆς τελετῆς και κατὰ πρώτην φοράν μάλιστα, θὰ ἐπροκαλοῦσε τὰ σχόλια τῶν ἀπλοϊκῶν και ὅτι θὰ ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς ὅσους δέν ἐπέστησαν ἀκόμη να τὴν συμπαθήσουν—διότι εἶναι ἕνεος—να δημιουργήσουν ζήτηματα εἰς βάρος του.

Δέν δυνατόμεθα ἢ να ἀναγνωρίσωμεν λίαν ἐνάρετον τήν μέτρι τοῦδε πορείαν τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁμῶς να τῇ παρατηρήσωμεν, ὅτι δέν ἐπέδιδε να γίνῃ δημοφιλέστερος και να ἐξαλειφῇ βαθμηδόν τήν ὁμολογουμένως μωρὴν ἰδέαν τῶν ἀπλουστέρων τοῦ να μη τὸν συμπαθεῖν ὡς μη Κεφαλληνῶνα.

Ὁ ἀσέβητος ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας Σπυρίδων Κοντομίχαλος, δέν ἐξελέγη ὡς ἐπρεπε τότε ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀλλ' ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας εἰς τὸν ῥιζοσπάτην λαόν ἐναντιον θελήσεως και νόμου. Καὶ ἐνθ' κατ' ἀρχὰς ἔλαβε πλείστας ὄσας ἀποδοκίμασίας ἐκ τοῦ λαοῦ, κατῴρθωσε διὰ τῆς γλυκύτητος και εὐγενείας τῶν τρόπων του να καταστή ἡ κοινὴ λατρεία τοῦ ποιμνίου του.

Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι τὸ λάθος τοῦ Ἐπισκόπου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἦτο ἡ ἀπότομος μεταβολὴ τοῦ τόπου τῆς τελετῆς και ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀμέλεια τοῦ να ἐμφανισθῆ εἰς τὴν θύραν τοῦ Ναοῦ και να βεβαιώσῃ ὁ ἴδιος τὸ ἐξωθεν πληθος, ὅτι ἡ Ἀνάστασις θὰ γείνη ἐξω, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶχεν ἀντιληφθῆ ἡ ἀποσιτιστικὴ παρεξήγησιν διὰ τὴν μὴ εἰπωμένον τρικλοποδιάν.

Καὶ ἡ παρεξήγησις, ἡ ὅποια και ἐγένετο ἐπὶ ἐπακολούθησαντα ἐκτροπα ἦτο ἡ ἑξής.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου δημοσιευθὲν πρόγραμμα τῆς τελετῆς, ἀνέγραψεν ὅτι ἡ τελετὴ θὰ γίνῃ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἁγίου Γερασίμου—χωρὶς να προστεθῇ τὸ ἐξωθεν. Ὁ λαὸς συγκεντρωθεὶς ἐξῶθεν τῆς ἐκκλησίας και μὴ ὄλων τὴν συνήθη διὰ τῆς τελετῆς ἐξεδραν, οὔτε σκεφθεὶς, ὅτι ἡ ἀκολουθία ἐπρεπε να ἀρχίσῃ ἐντὸς τῆς ἐκκλησί-

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

Ω ΠΛΑΣΙ!

Μαζὺν, ὦ πλάσι, ἐκλάψαμε στήν πρώτην ἀγρία μπόρα ποῦ σοῦσβυσε τῆς ὠμορφῆς και μοῦκρυψε τὰ γέλοια, μαζὺν θὰ ξεφαντώσουμε και θὰ χαροῦμε τώρα κι' ἄς εἶν' ὁ νοῦς μου χωρὶς φῶς, κι' ἡ λύρα δίχως τέλια!

Μαζὺν ὦ πλάσι ἐκλάψαμε, μαζὺν θὲ να χαροῦμε! Τώρα ποῦ ἡ ἀνοιξὴ γλυκιά να σένανε θὰ φθάσῃ, τὴν ἀμβροσία τῆς χαρᾶς συντροφοικὰ θὰ πιοῦμε και θὰ ῥῶθ' ἡ Δῆθη, τ' ὄρηγο τῆς πιωτὸ να μᾶς κερᾶσῃ.....

Και ξεχασμένη στὸ γλυκὸ τὸ ποδηγὸ μεθύσι κᾶθε παράξενη χαρὰ θὰ γλυκοτραγουδήσῃ, κι' ὅταν ὁ πρῶτος τοῦ βορρῆ παιᾶνας με ξυπνίσῃ, μαζὺν με τὰ λουλούδια σου, σᾶν λουλούδο θὰ σβῶσω.....,

Μύρω Φτέρη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΜΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣΙΟΥΣ

Ἀισθανόμενος βαθύτατα τὴν ὑψίστην τιμὴν, με τὴν ὅποιαν με περιεβάλετε, ἐκ λέξαντὲς με διὰ δευτέραν ἤδη φοράν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον και διερηγησᾶσας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κοινοβούλιον, σπεύδω να σᾶς διατρανώσω τὴν θαυμάτην εὐγνωμοσύνην μου και τὴν πλήρη ἀφοσίωσίν μου τῶσον εἰς τὰ γενικὰ, ὅσον και εἰς τὰ τοπικὰ συμφέροντα τῆς φιλτάτης πατρίδος.

Αἱ χιλιάδες τῶν λευκῶν ψήφων, με τὰς ὅποιας ἐπληρώσατε τὴν ἀνευσημάτων και χρωμάτων κάλην μου και ἐτιμήσατε τὴν ὑποψηφιότητά μου, ραδιουργηθεῖσαν καταχθονίως και ὑπὸ τῶν δύο τοπικῶν κομμάτων, ἀποδεικνύουν πανηγυρικῶς τὴν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ ἔτους 1849 πολιτικὴν χειραφέτησιν και τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀδελφῶν νήσων ἀπὸ τοῦ σατανικοῦ ἐπιρρασμοῦ τῶν φατριαζόντων κομμάτων και διαλαλοῦν ἐγγλῶττως ὅχι μόνον τὸ ἀληθὲς φιλελευθέρων και ἀνεξάρτητον πνεῦμα σας, ἀλλὰ και τὴν βαθειὰν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπροπεείας σας και τῆς πολιτικῆς χρηστότητός σας, τῆς ὅποιας ἕκαστος προσπαθεῖ να παρέχῃ δείγματα εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς νήσου μένων, ἀποδελύσσων εἰς τὴν τήρησιν τοῦ Κεφαλληνιακοῦ γοιτρου.

Ἀείποτε ἐπροσπάθησατε να βραβεύητε τὴν πολιτικὴν χρηστότητα και ἀρετήν, δίδοντες οὕτω ὅχι μόνον τῆς ἀναπτύξεως και τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς σας ἔμπρακτον δείγμα, ἀλλὰ και εἰς τοὺς νεωτέρους και ἀπειροτέρους περιφανῆ διδάγματα χρηστῆς διαχειρίσεως και διαθέσεως τῆς ψήφου, κατὰ ἐκτίμησιν και συνείδησιν ἀπατρίαστον.

ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐρημηγῶν και τὸ ὅλως αὐθόρμητον και ζωηρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον τῶν ἐξῶ τῆς Κεφαλληνίας ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μας τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ και τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων, ἀπευθύνω μετὰ τῶν ἀπέριων εὐχαριστιῶν μου ἀπασιν ὁμῶν θερμὰ και εὐκρινῆ συγχαρητήρια διὰ τὴν τῆς αὐτῆς ὑγιᾶ και σώφρονα χρῆσιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος και τὸν ἀνδριμὸν τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ νομοῦ με.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1912.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΙΖΑΤΟΣ Βουλευτὴς Κεφαλληνίας και Ἰθάκης.

ΕΚ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ!!

Μὲ τὴν ψυχὴν, με τὴν καρδίαν να σᾶς τὰ παραστήσω τὰ φοβερὰ σπετάκολα ποῦ βλέπομεν ἔδωπίσω! Τὴν Τρίτην ἄξαφν' ἄξαφνα, εἰκοσιτρεῖς Χανδαδες στὴν χώρα κατεβένουεν ντυμένοι μασκαράδες. Τὶ ἀπροσδόκητες χαρὲς και τὶ χροινῆς εἶν' τοῦτες, ὁ κόσμος τὴν Ἀνάστασι να κᾶνῃ με μαρμποῦτες! Τοὺς εἶδα και τοὺς ῥώτησα «γιατ' ἤρθετ' ἔδω πέρα;» Καὶ μοῦπανε πῶς ἐπειδὴ τὴν Καθαρὴν Δευτέραν δέν τοὺς ἀπέμεινε καιὸς να κατεβοῦν στὴν χώρα, τὸ θεωρήσανε καλὸ να κατεβοῦνε τώρα. Διασκεδάσετε παιδιὰ ἐν πάσῃ εὐθυμίᾳ, και πάντα να πηγαίνετε μ' αἰτὸν τὸν Καζαμία ποῦ μόνον τὴν Σαρακοστή κᾶνῃ τὸ Καρναβάλι και τὴν Λαμπρὴν τὸ χάραμα τὸ συνεχίζει πάλι. Σιᾶο ποῦ ταξιδεύουεν διάφοροι ἀνθρώποι, και πᾶνε τὰ περιεργα να βλέπουν στὴν Εὐρώπη, κι' ἀπὸ τὸ νοῦ δέν τοῦ περνα τοῦ κᾶθε πορτοθούη πᾶς δέν θὰ γδῆ τὰ θέατρα ποῦ βλέπει στὸ Ληξοῦρι.

Ληξουριώτης

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΕΙΣΜΙΚΑ

Οἱ σεισμοὶ καθὼς φαίνονται θὰ καταντήσουν ἀπαραίτητοι διὰ τὸν τόπον, ὅπως ἡ κάλην τοῦ κ. Βινερότου. Ἐὰν περάσουν δύο ἡμέραι χωρὶς να αἰσθανθῶμεν δόνησιν—σοβαρὰν ἢ ἀσθενεῖαν ἀδιάφορον—ὁ κόσμος ἀνησχεῖ διὰ τὴν ἡσυχίαν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις, ὅτι ὁ κόσμος περιμένει μετὰ βεβαιότητος νέαν σειρὰν σεισμῶν, εἶναι, ὅτι οὐδεὶς ἀκόμη ἀπεφάσισε να προβῆ εἰς ἐπισκευὴν τῆς οἰκίας του. Ἀφίνει να ἰδῆ ποῦ θὰ καταλήξῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὄλαι αἱ οἰκίαι χάνουν κᾶτι ἀπὸ τὸ βάρος των, ὅπως αἱ ὀμαντικαὶ δεσποινίδες κᾶτι ἐκ τῆς καρδίας των.

Πίπτουν διαρκῶς κοιτάματα, κέραμοι καινοδόχοι κ.τ.λ. μαζὺν δὲ με αὐτὰ καταπίπτει και τὸ οἰκονομικὸν θάρρος τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ ἀναμειντοῦ μεγαλειτέρας καταστροφᾶς.

Ἐὰν οἱ σεισμοὶ ἐξοκολουθήσουν ἐπιλόλαιοι, ἀλλοίμονον εἰς τὴν ὄψιν τῆς πόλεως.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι θὰ μένωσι πάντοτε ἀκροθηριασμένα διότι με τὴν πρόφασιν τῆς ἀναμονῆς ἰσχυροτέρων δονήσεων, οὐδεὶς θὰ ἐπισκευάσῃ τίποτε.

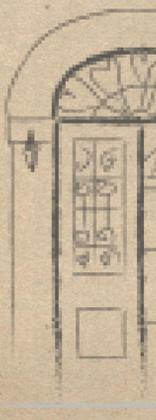
Ἐνῶ ἂν ἤρθετο κανένας ἀξιοπροπεέστερος σεισμός ὁ ὅποιος να ἐπιβληθῆ και εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ εὐρωπαικότερον—συμφωνῶς με τὰ ὄνειρα τοῦ κ. δημάρχου διὰ τὸ Ἀργοστόλιον—θὰ μᾶς ἐτρόμαξε μὲν ἀρεκτὰ ἀλλὰ και θὰ μᾶς ἔσωζε καλαισθητικῶς.

Ὅμοιάζει πάρα πολὺ ἡ ἐκ τῶν σεισμῶν κατάστασις τοῦ τόπου μας, με τὸ πολιτικὸν παρελθὸν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ παλαιοκομματικοὶ, ἐτάραττον τὸ πολιτικὸν ἔδαφος με συνεχεῖς μικροδονήσεις σφαλμάτων, ἀνοσιῶν, ἐπιστρατεύσεων, φόρων, και ὁ κόσμος βορυνδεῖς αὐτὴν τὴν ἀναρὰν κατάστασιν, ἐξήσυσσε κάποιαν μεγαλειτέραν δύναμιν ἢ ὅτι ἡμεῖς ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀποτέλεσμα ὅτι ὁ κόσμος τῆς ἡμετέρας σήμερον ζητοῦμεν ἕνα σοβαρότερον σεισμὸν διὰ να τικροποιήσῃ καὶ μετὰ τὸν σεισμὸν να πρῶν κατὰ μᾶς.

Ἐάντιον δὲ τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπὶ τὸν ὅ μὲσας σεισμὸν Ἡ Ἀπόδοσις. Ἄρά γε θὰ γίνῃ και δι' ἡμᾶς τίποτε;

Ὁ Μυστικός.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ποιημάτων τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ μας Γερασίμου Μαυρογιάννη συντελέσαντος κατὰ πολὺν διὰ τῶν ὡραίων στίχων του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐν ταῖς χρόνις τοῦ ἰερούσπισμοῦ.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Ἡ ἡ 25 Μαρτίου ἐν Κεφαλ- λυνία. (Ἐργάδιον τῷ 1849).

Καλῶς μᾶς ὄρισες πουλί
καλῶς τὸ χελιδόνι!
Ἡ ἐθνική μας ἑορτὴ
ὀγλήγορα σιμώνει!

Καλῶς μᾶς ὄρισες λοιπὸν
ν' ἀκούσης ψαλμοφθίες,
νὰ ἰδῆς περήφανον βωμόν
κ' ἀνάμακτες θυσιές!

Ν' ἀκούσης ἄσματα, πουλί,
τοῦ Ρήγα μας παιᾶνας!
Νὰ ἰδῆς τὸ τέκνο πῶς θορνεῖ
σ' τὸν χωρισμὸν τῆς Μάνας!

Πλὴν, τὸ φθινόπωρο πετᾶς,
τὴν ἀνοιξὶ γυρίζεις,
πλὴν σκλάβους ἀποχειρετᾶς
καὶ σκλάβους μᾶς γνωρίζεις.

Ὡ μαυροφόρο μου πουλί,
ἐδῶ γιὰτι πλανᾶσαι;
Δὲν σε φοβίζει τὸ κλουβί;
Ἄλυσες δὲν φοβάσαι;

—Στὴν ἔρημο τόσα πουλιὰ
λαλοῦν, θνητὲ, ὅλη μέρα,
μ' ὀλοχαρμόσυνη λαλιὰ
μὲ θεϊκὴ φλογέρα!

Ἐγὼ τοὺς φεύγω μοναχὸ
κ' ἔρχομαι δῶ δρομαῖο
τοὺς σκλάβους νὰ παρηγορῶ
μαζὺ μ' αὐτοὺς νὰ κλαίω!

—Κι' ἐκεῖ ποὺ ἦσαν πουλί,
κι' ἐκεῖ σκλάβοι δὲν εἶναι;
Κι' ἐκεῖ πουλί μου εἶν' ὄδυρμοί,
κι' ἐκεῖ δάκρυα χύνε!

—Ὡ φίλε μου, τί νὰ σοῦ πῶ,
τί ὕστερο, τί πρῶτο;
Ἄλυσες εἶδα στὸν χορὸ
χωρὶς νὰ κάνουν κρότο!

Τὴν Αἴγυπτο παρατηρῶ!
Δὲν εἶδα εἰς τοῦ Νείλου
τὸ βουρκομένο του νερὸ
πᾶρ' ἴχνη Κροκοδείλου!

Κι' ἐπέταξα ψηλὰ, ψηλὰ
κ' εἶδα στὰς Πυραμίδας
ἔθνῶν ἀβάστακτα δεσμά
καὶ φεγγαζιοῦ σφραγίδας.

Κι' ὅπου ἐπέρασα ὄδυρμούς,
κ' ὅπου περνώω κατάρες!
Παντοῦ ἔρημια, παντοῦ καῦμοις
παντοῦ πᾶσι, τρομάρες!

Πετῶ λοιπὸν καὶ παλαιῶ
δαίμονες λησμονημένους,
κ' ἔρχομαι δῶ νὰ κελιδῶ
σὲ γόνους λαμποῦ γένους!

—Καλῶς μᾶς ὄρισες, πουλί,
στάσου, πουλί νὰ ψάλλῃς
εἰς τοῦ Μαρτίου τὴν ἑορτὴ,
νίκη καμμιὰ μὴ σφύλλῃς!

Πέσ' μου πουλί νὰ σὲ χαρῶ
τί εἶδες ὑποκάτω
στὸν κυανοῦν μας οὐρανὸ
στὸ κῆμά του τ' ἀφράτο;

—Ναὶ εἶδα, εἶδα φοβερὰ
τὰ θεύματα νὰ τρέχουν,
νὰ χύνη ὁ Εὐξείνιος νερὰ
κ' ἡ θάλασσεσ ν' ἀντέχουν.

Καὶ ἦκουσα μ' ἀποστροφὴ
κὸρη μικρὴ νὰ βρίζουν,
μαζὺ φεγγάρι καὶ σταυροί,
μαζὺ νὰ τὴν λακτίζουν.

Κι' ἀπ' τὴν αὐλὴν τῆς ἀπερνῶ,
Ὀλύμπια δὲν εἶδα!
Κι' ἀπὸ σιμὰ παρατηρῶ
τοῦ χωρισμοῦ κηλίδα.

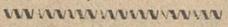
Πλὴν τὸ φεγγάρι τὸ μισὸ
εἶναι κοντὰ νὰ δύσῃ,
κ' ἡ κὸρη μὲ λευκὸ σταυρὸ
νὰ τὸ ποδοπατήσῃ!

—Λαλεῖς πουλί, πολὺ γλυκὰ,
παρηγοριῆς μᾶς δίνεις;
ὅσο βαστάει ἐδῶ σκλαβιά
ποτὲ μὴ μᾶς ἀφίνεις.

Ὡς τόσο τώρα μὲ ἡμᾶς
νὰ ψάλλῃς ἐτοιμάσου.
Μικτὴ καὶ λύπησ καὶ χαρᾶς
ἄς εἶναι ἡ λαλιὰ σου!

Καὶ ἂν κανεῖς ἀπ' τοὺς θνητοὺς
μὲ τὴν αἰχμὴν τολμῆσῃ
τοὺς ἡμεροὺς μας στεναγμοὺς
στὰ στήθη μας νὰ κλείσῃ,

Ἄνεβα μόνο ἐσὺ πουλί,
σὲ μαῦρο κωπαρίσαι,
καὶ στῆς σκλαβιάσ μας τὴν σιγὴ
ψάλλῃς ἡ Ἑλλάς νὰ ζήσῃ».

Εἰς τὸ προσεχές, τὸ θαυμάσιον
ποιήμα τοῦ ἰδίου

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Ἀπὸ τῆς μεγάλης ἑβδομάδος ἤρχισαν νέαι συνεχεῖς δονήσεις.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἐγείναν δύο ἀρκετὰ ἰσχυρὰ.

Τὴν Δευτέραν περὶ τὴν ὀγδόην πρωτὴν, σεισμὸς ἰσχυρότατος κατετρόμαξε τὴν νῆσον ἅπασαν.

Μετ' ὀλίγον ἐτηλεφωνήθη ἐκ Βαλτῶν ὅτι κατέρρευσαν πολλὰ οἰκίαι.

Μετὰ δύο ὥρας, δεύτερος σεισμὸς ἀκόμη ἰσχυρότερος, ἀποκόπτει ὑπερμεγέθη βράχον εἰς Μαυράτα Ἑλησῶ, ἢ πτώσις τοῦ ὁποίου ἀνήγειρε τοιοῦτον κονορτόν, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἰδέα ἐκ τῶν περὶ χωρίων ὅτι τὰ Μαυράτα κατεβυθίσθησαν.

Σημαντικὰς ζημίας ἐπέφερον ὁ σεισμὸς οὗτος εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἑλησῶ.

Τὴν προίαν τῆς Τρίτης, κατῆλθον εἰς τὴν πόλιν πολλοὶ κάτοικοι τῶν Μαυράτων ζητοῦντες νέα παραπήγματα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον οὐδεμίαν πλέον οἰκίαν ἀπέμεινεν κατοικήσιμος.

Ἡ ἐπιτροπὴ διέταξε τὰ δέοντα καὶ τὰ παραπήγματα γίνονται.

Ἐπίσης διατέθησαν εἰς ἄλλα σεισμοπαθῆ νέαι σκιναί.

Καὶ τὴν Τρίτην καὶ τὴν Τετάρτην δὲν ἔπαυσαν αἱ μικροδονήσεις.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀπεστάλη τὸ πρῶτον ἐξ Ἀμερικῆς δόνημα ἐκ Δρχ. 4,038,50.

Ἡ συνεισφορὰ ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐν Νέα Ἰόρκη Κεφαλλήνων τῆ πρωτοβουλία τῆς ἐπιτροπῆς ἣν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ἐνεργουῦνται ἔρανοι.

ΕΚ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐκτὸς τῶν πρῶτων βοηθημάτων ἐκ Ροσσοβίου, ἀπέστειλε προχθὲς ὁ κ. Α. Θεοφάνης ὑπόλοιπον τοιούτων ἐκ Φρ. 2,814.

Ἐν συνόλῳ ἐστάλλθησαν ὑπὸ τῆς ἐν Ροσσοβίῳ ἐπιτροπῆς 10,814 Φρ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ὅπως ἐξαιρετικὴ ἦτο ἐφέτος ἡ πανήγυρις τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ εἰς τὰ Φαρακλάτα.

— Μουσικῆς, πυροτεχνήματα, κόσμος, φαγοπότη καὶ εὐθυμία ἀδιάλειπτος.

— Εἶναι οἱ λεβέντες τοῦ ἐξωτερικοῦ ποὺ ἐθροίσκοντα πάντοτε πρόθυμοι εἰς ὅ,τι ζητήσῃ τὸ χωριὸν.

— Καὶ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν γένει οἱ κάτοικοι καθυπεχρέωσαν τοὺς ἀθρόως συρφεύσαντας φιλεόργτους, μὲ τὰς θεομάς περιποιήσεις των.

— Ἐν κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπυραγγέλου Ἀβλίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀλόλιας Ι. Φραγκοπούλου. Ὁ καλλιτεχνικὸς στολισμὸς τοῦ οἴκου ἐξ ἀφθονίας ἀνθέων, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς πολυτελεῖς τῶν κυριῶν ἀμφιέσεις, ἀπέτελεσαν θέαμα μεγαλοπρεποῦς χαρᾶς.

— Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν ἀμέσως διὰ Ρωσσίαν. Ἡ εὐτυχία ἄς τοὺς συνοδεύῃ πάντοτε.

— Ὁ ἐξ Ἰθάκης ἀγαπητὸς φίλος κ. Ἀνδρέας Μαυροκεφαλὸς, ἰδιοκτητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις μεγάλου κερφερείου «Νέον Κέντρον» ἐμνησεύσατο τὴν δεσποινίδα Ὀλγαν Ν. Λορεντζάτου.

— Τοὺς συγχαρομένον ἐγκαρδίως.

— Μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆν ἐπιτίμιον διὰ τὰ κλαπένα εἶδη κατὰ τὴν πυρκαϊάν τῆς οἰκίας Μιχαὴλ Λορεντζάτου, πολλὰ πράγματα ἐπεστράφησαν διὰ τῶν ἱερέων καὶ εἰς τὴν ζητήσαντα τὸ ἐπιτίμιον Μαρίαν Ἀναστασάτου, καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν Φορέστη.

— Οἱ κατέχοντες τοιοῦτα ἀκόμη, εἶναι καλὸν νὰ τὰ ἀποδώσωσιν εἰς οὐδ' ἀνήκουσι πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀφορισμοῦ.

— Ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Βινιεράτος, κατήγγειλεν ἐπὶ ἐξουβρίσει τὸν δημοσιογράφον καὶ τῶς βουλευτὴν κ. Ν. Μαζαράκη.

— Ἀπὸ τὴν διὰ βουλευμάτων τοῦ τε Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετερίου ὁ Βλαδίμηρος Φραγκάτος ἀμαζήλτης ἐν Νεομάτων καταγγελλεῖς ὑπὸ τοῦ πρώην δημάρχου Λεβαθοῦ Ν. Σιλιάβου ἐπὶ ἀποπειρὰ ἀναθέσεως κατ' αὐτοῦ.

— Τὸ φαρμακεῖον ἐν τῇ Πύλῳ μετεφέρθη ὑπὸ τὴν οἰκίαν Χαλδᾶ εἰς τὸ πρῶτον βιβλιοποιεῖον Ζερβοῦ.

— Πολλὰ μὲς ἐπιλήττωται ἐπιλήττωται νομὰι νηματοπλάτες γοφροντες ἀισχοδύλια εἰς τὸς τοῖχος.

— Ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κ. γυμνασιαρχὸν νὰ τιμωρῇ αὐστηρῶς τοὺς οὕτω ἀσημονούντας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰδοποιῶ ὅτι δὲν εὐθύνομαι διὰ κατένα χρέος τοῦ ἐγγόνου μου Γεωργίου Π. Λιοσσάτου.

Ἀργοστόλιον 27 Μαρτίου 1912.

Νικόλαος Πανᾶς ἱερεὺς.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Διον. Ροδοκονιάτης, Ἑλένη Δημητρίου (Ἀννιῶτα) Ἀγγελος Πανλάτος, Ἀγγελικὴ Κουταβᾶ (Φραγκάτα)-Χαρ. Δεσαλέγιος (Καρυῶ) Ἀγγελικὴ Γκεντιλίη (Ἄσσοσ)-Βασ. Μπατιστάτος, Δεξιόπη Μονοκορούσου (Ἀγ. Θέκλη)-Γεράσ. Παλουμπῆς, Φιοροῦλα Παλουμπῆ (Πατρικίτα)-Κωνσταντ. Βικίτος (Δεληνάτα) Ζαχρηοῦλα Γερωλυμάτου (Ρίσα) Θεοχάρης Καπλάτος, Τασία Πανλάτου (Δεληνάτα)-Ἰωάν. Φόρτες (Δηξούριον) Ρόζα Σάουλου Βιγκλή (Σαράτα)-Παναγῆς Πετρίτος, Τασοῦλα Πανλάτου (Ἀργοστόλιον)-Παν. Θεοδοράτος, Μαρία Μουστάκη (Ἀγ. Εὐφημία).

Ἀν. Στεφανάτος, Σταματοῦλα -Μωραΐτη (Σάμη) Σάμιος Χαλικιάσ Φιοροῦλα Καβαδία (Πλαγῆ)-Χαρ. Γεννατάς, Ἑλένη Ἀγροσιάτου (Σκηγιᾶς)-Βασ. Παπιοπούλατος. Εὐτυχία Μαισοῦκη (Ἄσσοσ)- Διον. Πρὸντζας, Εὐτυχία Καμινάρη (Δηξούριον)-Σπυρ. Βανδῶρος Κλεονίκη Βασιλάτου (Ἀργολιάσ)

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΒΑΝΔΡΟΥ

Ἐπιστρέψασα ἐκ τοῦ ταξιδίου τῆς ἡ διευθύνουσα τὸ τμήμα τῶν γυναικείων πύλων διὰς Ἄννα Σπυριδάκη, ἐκόμισεν ὅλα τὰ εἶδη διὰ τὰ καπέλα τῆς ἐποχῆς.

Μοδέλα εὐρωπαϊκὰ ἔκτακτα καὶ πλουσίαν συλλογὴν ἀπὸ γαρνιτούρες.

ΤΟ 606

Κατὰ τὰς τελευταίας παρατηρήσεις τῶν διαπρεπεστέρων εὐρωπαϊκῶν ἰατρῶν καὶ καθηγητῶν, αἱ ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις τοῦ Σαλβασάν 606 διὰ τῆς μεθόδου Ἐρλιχ-Χάτα γινόμεναι μεθοδικῶς, ἀπέδειχθησαν τὸ τελεσιουργικῶς ἀπὸ τελεσματοκόν φάρμακον κατὰ τῆς γνωστῆς ἐπαράτου νόσου. Εἰσὶν ἐντελῶς ἀνώδυνοι καὶ ὁ ἀσθενὴς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐνεσιν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του.

Τὰς ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις 606 σπουδᾶσας ἐπὶ μακρὸν ὁ ἰατρὸς Ε. Παξινοπούλου καὶ παρακολουθήσας εἰς διαφόρους κλινικάς, ἔφαρμόζει εἰς τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κλινικὴν του. Ὅμοίως ἐπιτελεῖ καὶ τὴν ἀντίδρασιν Βάσερμαν ἣν ἐξέμαθε καταγείνας ἐπὶ πολὺ εἰς διάφορα μικροβιολογικὰ καὶ χημικὰ ἐργαστήρια.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ καλλίτετρα ἄλογα, διὰ ὅρασαν πρώτου ἀναστήματος, βγαίνουσι εἰς τὸ Μωρηὰ ἐκ τοῦ χωρίου Σουλιά. Ὁ Γεράσιμος Βουλτεψης ἀπὸ Θεράμωνα Ἑλησῶ, ἔφερε ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα κειμήλιον τοῦ ἐννοηθέντος ἔθους, ὅτι καὶ ἐκείσιν ἡ παράσκευὴν καὶ Σάββατον δὲ τὸ εὐρεῖσθαι καὶ ἐξοθεν τῆς παρακίης καμνιάτου τῆς Μορεῖας.